

متن پرسش

به نام خدا با سلام خدمت استاد طاهرزاده: مدتی بود به پرسش‌ها و پاسخ‌ها سر زده بودم تا اینکه دیشب مرور می‌کردم به سوال ۲۶۶۱۲ رسیدم. استاد می‌فرمایید رای ۴۲ در صد ضربه ای به دموکراسی نمی‌زند و ملاک را کشورهای غربی قرار داده‌اید. استاد ۱. به طور قطع عده‌ی بسیاری از همین ۴۲ در صد به خاطر ترس پای صندوق آمدند حداقل در شهر ۱۵ هزار نفری ما که حدود ۳۰ در صد رای دادند پنج شش نفر اطرافیان من به وضوح چنین سخنی را گفتند. به عنوان نمونه مستخدم باز نشسته مدرسه قسم جلاله می‌خورد که من می‌ترسم یارانه و حقوقم قطع شود. مستخدم پیمانی مدرسه دیگری می‌گفت چند ماه دیگر قراره استخدام بشم اگه نرم رای بدم ممکنه ردم کنند و میوه فروش محل و.... می‌توانم با آنچه که در بین مردم کوچه بازار می‌بینم بگویم حداقل ۱۰ در صد از این ۴۲ درصد رای ترس است و اگر ترس نبود از رای آنها هم خبری نبود. ۲. تازه آنچه که به این رای ۴۲ درصدی کمک کرد رای شهرهایی بود که بیشتر نظام قبیله‌ای و طایفه‌ای مطرح است. ۳. شما چگونه رای حکومتی که ولایت فقیه فتوای واجب شرعی حضور را در انتخابات می‌دهد و تقریباً ۷۰ درصد مردم (با احتساب آن ۱۰ در صد ترس که اگر ترسشان نبود نمی‌آمدند) را با رای دموکراسی غربی مقایسه می‌کنید و نتیجه می‌گیرد به دموکراسی ضرری نرزه است. ۴. برآستی اینکه ۷۰ درصد یا بگو ۶۰ درصد مردم نظر ولی فقیه برایشان مهم نبود جای تامل ندارد؟! ۵. من یک فرهنگی هستم و در محل به چشم انقلابی و کسی که نظام را قبول دارد به من نگاه می‌شود با این حال که خیلی‌ها خود سانسوری می‌کنند تعداد بسیار بسیار زیادی معتقدند که ما آنچه پدرانمان انتخاب کرده‌اند نمی‌خواهیم، شما چطور کلیک کرده‌اید روی نظر سنجی دانشگاه مریلند و نظر ۹۰ در صدی موافق نظام؟ کفایت کسی در کوچه و بازار باشد تا به وضوح عدم دقت این نظر سنجی را ببیند (حالا کاری به این شبهه که بعضی مطرح می‌کنند و این نظر سنجی را مدیریت شده می‌دانند ندارم) به عنوان نمونه (در روزهای اخیر، نتایج یک نظر سنجی به نام دانشگاه مریلند آمریکا منتشر شده که براساس آن، «اکثریت مردم ایران» حامی سیاست‌های جمهوری اسلامی، نظیر سرکوب مخالفان یا حضور در سوریه و لبنان، هستند.) اما منتقدان می‌گویند هم درباره برگزار کننده این نظر سنجی و هم درباره شیوه انجام آن تردیدهایی جدی وجود دارد و نمی‌توان نتایج آن را معتبر دانست. ابراهیم محسنی، که مسئولیت انجام این نظر سنجی را برعهده داشته، مدیر مرکز پژوهش‌های افکار عمومی و تحولات اجتماعی دانشگاه تهران است. با این حال، این نظر سنجی نه به نام دانشگاه تهران، بلکه به نام موسسه «ایران پل» و دانشگاه مریلند آمریکا منتشر شده است، بدون آنکه به طور دقیق توضیح داده شده باشد که

این دانشگاه چه نقشی در انجام این نظرسنجی داشته و چه اندازه در تعیین پرسش‌ها، غربالگری و انتخاب نظردهندگان و ارزیابی نتایج به دست آمده مشارکت داشته است. بر اساس داده‌های «ایران پل» در این نظرسنجی از حدود هزار خانوار ایرانی سوال شده، اما توضیح بیشتری درباره آنها داده نشده است. اعتبار نظرسنجی‌ها از جمله مشروط به ارایه اطلاعات دقیق پیرامون جنسیت سوال شونده‌ها، رده سنی، پایگاه اجتماعی، شغل، حوزه جغرافیایی (شهرهای بزرگ، کوچک یا روستا)، تحصیلات و اطلاعاتی از این دست است تا کارشناسان قادر به تجزیه و تحلیل نتایج آن نظرسنجی شوند. عامل دیگری که می‌تواند اعتبار نظرسنجی‌هایی از این دست را زیر سوال ببرد میزان آزادی پرسش‌شونده‌ها در دادن نظر واقعی خود است. آیا مراکز و موسسات نظرسنجی امکان ارتباط بی‌دردسر و بدون محدودیت با مردم را داشته‌اند؟ آیا مردم احساس امنیت و اطمینان می‌کنند که به عنوان مثال به سوالاتی درباره رهبر جمهوری اسلامی و یا نهادهایی مانند سپاه پاسداران با صداقت پاسخ دهند؟ و جان مطلب اینکه: استاد با توجه به فتوای علما و نظر صحیح رهبری و وجوب شرعی و درخواست مکرر رهبر حتی از کسانی که نظام را قبول ندارد به خاطر ایران و عدم استجابت و لیبیک و شرکت حدوداً ۳۰ در صدی شهرهای بزرگ که مسئله قبیله‌ای و طائفه‌ای در آن مطرح نیست از این مسئله باید درسهای فراوانی گرفت. با تشکر. لطفاً در صورت امکان در سایت گذاشته شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً ملاحظه کرده‌اید که بنده در دیدگاه خود از جهت دیگری به تاریخی که توسط انقلاب اسلامی شروع شده، می‌نگرم و آن تاریخ، تاریخ عبور از تنگناهایی است که استکبار جهانی و غرب‌زدگان پیش آورده‌اند. ولی «إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ». به هر حال این مشکلات، ریشه در تنگناهای تاریخی ما دارد و تنها با دلسوزی دلسوزان متدین این مشکلات رفع می‌شود و راه دیگری که غرب‌زده‌ها مطرح می‌کنند با تاریخ ما هماهنگی ندارد. موفق باشید